

ഇസ്ലാമിലെ സ്ത്രീവ്യക്തിത്വം

അസ്മ പി. കെ

ഇസ്ലാമിലെ സ്ത്രീവ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും സ്ത്രീക്ക് ഇസ്ലാം നൽകുന്ന അംഗീകാരത്തെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും ഇസ്ലാമിന് മുമ്പുള്ള, സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ചും ഇസ്ലാമികേതര സമൂഹങ്ങളിലും ദർശനങ്ങളിലുമുള്ള സ്ത്രീസങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ചും ആദ്യം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമാണ് ഇസ്ലാം സ്ത്രീക്ക് നൽകിയ പദവിയുടെയും, അംഗീകാരത്തിന്റെയും അതിലൂടെ അവൾക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ഔന്നിത്യം എത്രമാത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. സ്ത്രീക്ക് അവളുടേതായ വ്യക്തിത്വവും പദവിയും ലഭിക്കുന്ന മറ്റൊരു ദർശനവും പ്രത്യയശാസ്ത്രവും ഈ ഭൂമിലോകത്തിൽ വേറെ കാണാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

ജാഹിലിയ്യത്തിലെ സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥ:

വിശുദ്ധകുർആനിന്റെ അവതരണത്തിന് മുമ്പുള്ള അറേബ്യൻ ജനതയുടെ സംസ്കാരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും, അസന്മാർഗികതയിലും മുഴുകി അധമൻമാരായി ജീവിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ. മദ്യത്തിലും മദിരാക്ഷിയിലും മുഴുകി ജീവിക്കുന്ന അവർ സ്ത്രീയെ വെറുമൊരു ഭോഗവസ്തു മാത്രമായാണ് കണ്ടിരുന്നത്. അതിനപ്പുറം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിഗണന സ്ത്രീക്ക് അവർ നൽകിയിരുന്നില്ല. ഗോത്രമഹിമയുടെ പേരിലുള്ള യുദ്ധങ്ങളെയും പെണ്ണിനെയും കള്ളിനെയും കുറിച്ചു മാത്രം ചിന്തിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്ന ആ സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ നില വളരെ പരിതാപകരമായിരുന്നു. എന്തിനേറെ, പെൺകുട്ടികളെ ജീവിക്കാൻ പോലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പെൺകുട്ടിയുടെ ജനനം മാനക്കേടായി കണ്ട് ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചു മുടുന്ന നിഷ്ഠൂരമായ പ്രവർത്തനം ഇവരിൽ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നതും നമുക്ക് ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു.

പെൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകുന്ന മാതാവിനാകട്ടെ പരിഹാസവും അവഗണനയും അപമാനവും പേറേണ്ടിയും വരുന്ന അവസ്ഥ. യുദ്ധപ്രിയരായ അവർക്ക് പെൺമക്കൾ എല്ലാ നിലക്കും ഒരു ഭാരമായി തോന്നിയതിൽ നിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന ഈ വെറുപ്പ് അവരിൽ എത്രമാത്രം രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധകുർആനിലൂടെ അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞു തരുന്നു: “അവരിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു പെൺകുഞ്ഞുണ്ടായ സന്തോഷവാർത്ത നൽകപ്പെട്ടാൽ കോപാകുലനായിട്ട് അവന്റെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ട് പോകുന്നു. അവന് സന്തോഷവാർത്ത നൽകപ്പെട്ട ആ കാര്യത്തിലുള്ള അപമാനത്താൽ ആളുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ഒളിച്ചുകളയുന്നു. അപമാനത്തോടെ അതിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമോ, അതല്ല അതിനെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചുമുടങ്ങോ (എന്നതായിരിക്കും അവന്റെ ചിന്ത). (അന്നഹ്ൽ 58-59).

അവർക്ക് വേണ്ടാത്തതും അവർ വെറുക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് നേർച്ചയാക്കുക എന്ന അവരുടെ സ്വഭാവം പോലെ അവർക്ക് വേണ്ടാത്ത ഈ പെൺമക്കളെ അവർ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്നും അത് തന്നെ പെൺമക്കളാണെന്നും, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നുമൊക്കെ അവർ വാദിച്ചിരുന്നു.

മറ്റു സമൂഹങ്ങളിലും ദർശനങ്ങളിലും:

മറ്റു മതദർശനങ്ങളും സമൂഹങ്ങളും സ്ത്രീയെ കാണുന്നതും പരിഗണിക്കുന്നതും വളരെ മോശമായ രൂപത്തിലാണെന്നത് അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചാൽ നമുക്ക് മനസിലാക്കാൻ കഴിയും.

‘കൗമാരത്തിൽ പിതാവിനാലും, യൗവനത്തിൽ ഭർത്താവിനാലും വാർദ്ധക്യത്തിൽ പുത്രനാലും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ഒരു കാലത്തും സ്വാതന്ത്ര്യം അർഹിക്കുന്നില്ല. (മനുസ്മൃതി 9:3). ‘യൗവനപ്രായത്തിൽ തന്നെ വിധവയായാൽ പോലും പുനർവിവാഹത്തിനവൾക്ക് അർഹതയില്ല. ഭർത്താവ് ജാരവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനായാലും സ്ത്രീ അയാളെ ദൈവതുല്യം പരിഗണിക്കണം. എന്നാൽ, ജാരവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയെ പരസ്യമായി പട്ടികൾക്ക് കടിച്ചു കീറാനായി എറിഞ്ഞുകൊടുക്കണം. സ്ത്രീക്ക് കുടുംബസ്വത്തിലവകാശമില്ല. അവളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ കൂലി പുരുഷന്മാരുടെതിന്റെ പകുതിയായിരിക്കും.’ (മനുസ്മൃതി 5:147-169) ഇങ്ങിനെ പോകുന്നു ഹൈന്ദവ ദർശനങ്ങൾ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങൾ. ക്രൂരവും അതിനികൃഷ്ടവുമായ ദേവദാസി സമ്പ്രദായം ഇന്ത്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവചാരമായിരുന്നു.

സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചു ക്രൈസ്തവ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാടും ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഉൽപത്തി 3:12 പറയുന്നു: ‘മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പാപം കടന്നുവരാൻ കാരണം സ്ത്രീയാകുന്നു’. സ്ത്രീകളെ, സ്വന്തം പുത്രിമാരെ വരെ, വിൽക്കുവാൻ പുരുഷന് ബൈബിൾ അനുവാദം നൽകുന്നു. (പുറപ്പാട് 21:17). കടം വീട്ടുവാനായി സ്വന്തം പുത്രിമാരെ അടിമച്ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്ന സമ്പ്രദായം യഹൂദന്മാർക്കിടയിൽ നില നിന്നിരുന്നതായി യഹൂദാ 5:5-ൽ പറയുന്നു. പ്രസവിക്കപ്പെടുന്നത് പെൺകുഞ്ഞാണെങ്കിൽ ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുന്നതിന്റെ ഇരട്ടികാലം മാത്രവ് അശുദ്ധമായിരിക്കും. (ലേവ്യ 12:15). പഴയനിയമപ്രകാരം, വിവാഹമോചനത്തിന് പുരുഷന് മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ. ഏതൊരു ചെറിയ കാരണത്തിനും പുരുഷന് സ്ത്രീയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യാം. എന്നാൽ ക്രൂരനായ ഒരു ഭർത്താവിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നുപോലും വിടുതൽ നേടാൻ സ്ത്രീക്ക് എന്തെങ്കിലും മാർഗങ്ങളുള്ളതായി ബൈബിളിലൊരിടത്തും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. (ആവർത്തനം 24:1-4).

അപ്പോൾ സ്ത്രീ, അവൾ എന്തു നല്ല കർമ്മം ചെയ്താലും, എത്ര തന്നെ നല്ലവളായാലും ശരി, അവൾ സ്ത്രീയാണെന്ന കാരണം കൊണ്ട് മാത്രം നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും അവളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഹനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ് ഈ സമൂഹങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നത് എന്ന് മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ദർശനങ്ങൾ വരച്ചുകാണിക്കുന്ന സ്ത്രീയേക്കാളും ഇസ്ലാമിലെ സ്ത്രീ എത്രമാത്രം മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നുവെന്ന് ഇസ്ലാം സ്ത്രീക്ക് നൽകുന്ന പരിരക്ഷയെയും പരിഗണനയെയും ഔന്നിത്യത്തെയും കുറിച്ച് പഠിച്ചാൽ മനസിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ത്രീ - ശ്രേഷ്ഠത:

ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് വളരെയധികം ആദരവും അവകാശങ്ങളും നൽകി അവൾക്ക് വേണ്ട എല്ലാ സുരക്ഷിതത്വവും സംരക്ഷണവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ഏതവസ്ഥയിലും, മകളാകട്ടെ, ഭാര്യയാകട്ടെ, ഉമ്മയാകട്ടെ, വാർദ്ധക്യത്തിലാകട്ടെ, അവൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവളാണെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ അധ്യാപനം. വിശുദ്ധ ക്വർആനിൽ സ്ത്രീയുടെ ഈ അവസ്ഥകളിലെല്ലാം അവളെ ആരാക്കെയാണ് സംരക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടവർ എന്നതിന് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് സ്ഥാനവും മാനവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയത് പോലെ മറ്റൊരു ദർശനവും സ്ത്രീയെ ആദരിച്ചതായി നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ പ്രവാചകനിലൂടെ ലോകത്തിന് നൽകിയ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിലെല്ലാം സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനത്തേയും അവരെ ആദരിക്കേണ്ടുന്നതിനെ കുറിച്ചും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്ത്രീ എല്ലാ നിലക്കും പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ജാഹിലിയ്ക്കു സമൂഹത്തിലേക്ക് പ്രബോധന ദൗത്യവുമായി എത്തിയ പ്രവാചകൻ സ്ത്രീയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ച് റബ്ബിന്റെ വചനം അവരെ കേൾപ്പിക്കുകയാണ്: വിശുദ്ധ ക്വർആൻ പറയുന്നു: “ഹേ, മനുഷ്യരേ തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ ഒരാണിൽ നിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽ നിന്നുമായി സൂഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളന്യേനും അറിയേണ്ടതിന് നിങ്ങളെ നാം വിവിധ സമുദായങ്ങളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്ത് നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ധർമ്മനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവനാകുന്നു.....” (സൂറ: ഹുജറാത്ത് 13).

അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൂഷ്ടിക്കുന്നത് ഒരു ആണിൽ നിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽ നിന്നുമാണ് എന്ന് പറയുന്നതോടൊപ്പം ലിംഗവ്യത്യാസമോ കുലമഹിമയോ അല്ല, നേരെ മറിച്ച് ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മത പാലിച്ച് ജീവിക്കുക എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലത്തിന് കാരണമാകുന്ന മാനദണ്ഡമെന്നുകൂടി ഇവിടെ ക്വർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പെണ്ണിനും അവളുടെ കർമ്മത്തിനനുസരിച്ച ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്തിനേറെ, വിശ്വാസികൾക്കൊക്കെമാനം മാതൃകയായി വിശുദ്ധക്വർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് രണ്ട് വനിതകളെയാണ് എന്നതു തന്നെ ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ത്രീക്ക് എത്രമാത്രം സ്ഥാനമുണ്ടെന്നതാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. “സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു ഉപമയായി അല്ലാഹു ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെ എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.....” , “തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ച ഇംറാന്റെ മകളായ മർയമിനേയും (ഉപമയായി എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു)..... ” (തഹ്‌രീം 11-12)

അവകാശങ്ങൾ:

പെൺകുട്ടികൾക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം തന്നെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഇസ്‌ലാം അവർക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇസ്‌ലാം പെൺകുട്ടികളെ നന്നായി വളർത്തുന്നവർക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്. അനസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഹീസിൽ നബി(സ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “രണ്ട് പെൺകുട്ടികളെ പ്രായപൂർത്തിയായവരായി വളരെ നല്ല രീതിയിൽ വളർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തവനും ഞാനും

അന്ത്യനാളിൽ ഇതു പോലെയായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ് നബി(സ) തന്റെ വിരലുകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു.

ജാഹിലിയ്യ കാലത്ത് പെൺകുട്ടി ജനിച്ചാൽ അതിനെ ജീവനോടെ കൂഴിച്ചു മുടുകയെന്ന പൈശാചികമായ പ്രവർത്തനം ചെയ്തവർക്ക് അന്ത്യനാളിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വരുമെന്നും, ആ ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതാകട്ടെ അത്തരത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികളെ സാക്ഷിനിർത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നും നബി(സ) ആ സമൂഹത്തെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. സുറ: തക്വീറിലെ “താൻ എന്തൊരു കുറ്റത്തിനാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന് ജീവനോടെ കൂഴിച്ചു മുടപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയോട് ചോദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ” എന്ന വചനത്തിലൂടെ ഈ കാര്യമാണ് നമുക്ക് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു തരുതുന്നത്.

വൈവാഹികരംഗത്തെ അവകാശങ്ങൾ:

ജീവിതാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കേണ്ട സുദ്യുധവും ബലവത്തായതുമായ ബന്ധമായിട്ടാണ് വിവാഹത്തെ ഇസ്‌ലാം കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇസ്‌ലാം ഈ രംഗത്ത് പുരുഷനെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീക്കും അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും നൽകുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ഇഷ്ടത്തിനോ അഭിപ്രായത്തിനോ തീരെ വിലകൽപിക്കാതെ അവളുടെ സംരക്ഷകർ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന വിവാഹജീവിതത്തിന് നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്ന വിവാഹരീതികൾ നിലനിൽക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾ ഇന്നും നമുക്കിടയിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് തന്റെ ഇണയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “വിധവയോട് അനുവാദം ചോദിക്കാതെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കരുത്. കന്യകയോട് സമ്മതമാവശ്യപ്പെടാതെ അവളെയും കല്യാണ് കഴിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല. മൗനമണ് കന്യകയുടെ സമ്മതം.” (ബുഖാരി മുസ്‌ലിം). തനിക്കു വേണ്ടി കണ്ടെത്തിയ പുരുഷനെ ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിൽ അത് തുറന്നു പറയാനുള്ള അവകാശം സ്ത്രീക്ക് ഇസ്‌ലാം നൽകുന്നു. അവളുടെ പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടെയല്ലാതെ വിവാഹം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന രീതി ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനത്തിന് തീർത്തും എതിരാണ്. വിവാഹ മൂല്യം ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശം സ്ത്രീക്ക് ഇസ്‌ലാം വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് വിവാഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സാമ്പത്തികലാഭം പുരുഷൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് ഹറാമിന്റെ പരിധിയിലാണ് ഇസ്‌ലാം കാണുന്നത്.

പുരുഷന് വിവാഹമോചനം ചെയ്യാൻ ഇസ്‌ലാം അവകാശം നൽകിയ പോലെതന്നെ തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത വിവാഹജീവിതത്തിൽ നിന്നും സ്വയം പിൻമാറാനും മോചിതയാവാനും ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് അവകാശം നൽകുന്നു. മറ്റേതൊരു ദർശനങ്ങളിലും ഈ അവകാശം വകവെച്ചുകൊടുത്തതായി നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല, നേരെമറിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ പുരുഷമേധാവിത്തമാണ് ഈ രംഗത്ത് മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനുമുള്ള അവകാശം:

പുരുഷൻമാരെപ്പോലെത്തന്നെ സ്ത്രീക്കും വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള അവകാശവും പ്രോത്സാഹനവും വളരെയധികം നൽകുന്ന മതാണ് ഇസ്‌ലാം. ഭർത്താവിന്റെ വീടിന്റെയും സന്തതികളുടെയും ഭരണാധിപയാണ് സ്ത്രീ എന്ന് പ്രവാചകൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സന്തുഷ്ടമായ ഒരു മുസ്‌ലിം കുടുംബം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ആ ഭരണാധികാരി ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള അറിവുകൾ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കണമെന്നതും ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഉമ്മഹാത്തുൽ

മുഅ്മിനീങ്ങളായ പ്രവാചകപത്നിമാരുടെ അടുക്കൽ വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനായി വനിതകൾ സദാ എത്താറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും.

വിമർശിക്കാനുള്ള അവകാശം:

കുടുംബത്തോടും ഭർത്താവിനോടും സമൂഹത്തോടുമുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ വിമർശിക്കാനുള്ള അവകാശവും സ്ത്രീക്ക് ഇസ്‌ലാം നൽകുന്നുണ്ട്. ജാഹിലിയ്കാലത്ത് നില നിന്നിരുന്ന 'ളിഹാർ' എന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് നബി(സ)യോട് തർക്കിച്ച സ്വഹാബി വനിതയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരമായിട്ടാണ് വിശുദ്ധ ക്വർആനിലെ സൂറ: മുജാദില (തർക്കിക്കുന്നവർ) യിലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത്.

ആരാധനക്കുള്ള അവകാശം:

സ്ത്രീക്ക് ഇസ്‌ലാം പുരുഷന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ ആരാധനകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്നു. മറ്റു മതദർശനങ്ങളിൽ സ്ത്രീയെ ഈ രംഗത്ത് വളരെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടിയ അവസ്ഥയിലാണ് കാണാൻ കഴിയുക. അവർ എത്രതന്നെ ആരാധനകൾ ചെയ്താലും സ്ത്രീ ആയത് കൊണ്ട് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തിൽ വിവേചനം കാണിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ആ ദർശനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത് ആണായാലും പെണ്ണായാലും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച കൃത്യമായ പ്രതിഫലം നാളെ പരലോകത്തു വെച്ചു ലഭിക്കുമെന്നാണ്. ഇതിൽ യാതൊരു അനീതിയോ ആൺപെൺ വിവേചനമോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സൂറത്തു അഹ്സാബിലെ 35-ാം വചനത്തിലൂടെ ഈ കാര്യം വളരെ വിശദമായിത്തന്നെ അല്ലാഹു നമുക്കു പറഞ്ഞു തരുന്നു. അവിടെ, ഏതൊക്കെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന് വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ആ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും ഒരുപോലെ എണ്ണിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്.

സ്ത്രീയെ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ അയലത്തുപോലും കാണാൻ പാടില്ലെന്ന നിയമം നിലനിൽക്കുന്ന മതസമൂഹങ്ങളുള്ള ഈ ലോകത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനങ്ങളിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കാനും വിശുദ്ധ റമളാനിൽ ഇഅ്തികാഫിനു വരെയും അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയ മതമാണ് ഇസ്‌ലാം.

സ്ത്രീക്ക് നൽകുന്ന അംഗീകാരം:

സ്ത്രീകളുമായി ഏറ്റവും ഉത്തമമായ നിലയിലേ പെരുമാറാവൂ എന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഇസ്‌ലാം. മറ്റേതൊരു ദർശനങ്ങളിലോ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിലോ എന്തിനേറെ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രൂപംകൊള്ളുന്ന കാലികസമൂഹത്തിലെ സംഘടനകളിലോ സ്ത്രീക്ക് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അംഗീകാരമോ അവകാശങ്ങളോ ലഭിക്കുന്നില്ലെതാണ് വാസ്തവം.

പ്രവാചകന്റെ ചില വചനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാം എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. "സ്ത്രീകളുമായി ഏറ്റവും ഉത്തമമായ നിലയിലേ വർത്തിക്കാവൂ എന്ന എന്റെ ഉപദേശം

നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നവരാണ് അവർ. മറ്റൊരു അധികാരവും നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മേലില്ല. അവർ വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തികളിലും ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറിയിരിക്കുക. മുറിവുണ്ടാക്കാത്ത വിധം അവരെ പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ നിങ്ങളെ അവർ അനുസരിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ യാതൊരു അക്രമമാർഗ്ഗവും അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കരുത്. (തിർമുദി.)

അബൂഹുറൈറ(റ) നിവേദനം: നബി(സ) പറഞ്ഞു-“വിശ്വാസികളിൽ വിശ്വാസം പൂർത്തിയായവനും ഏറ്റവും സൽസ്വഭാവിയും നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനും നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരോട് നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കുന്നവനുമാണ്.” (തിർമുദി 1162).

“നീ ഭക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവളെയും ഭക്ഷിപ്പിക്കുക, നീ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവളെയും വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുക. മുഖത്തടിക്കുകയോ വൈരുപ്യം വരുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. വീട്ടിൽ വെച്ചല്ലാതെ പിണങ്ങി നിൽക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (അബൂദാവൂദ്)

“ഇഹലോകം മുഴുവൻ വിഭവങ്ങളാണ്. ഇഹത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല വിഭവം നല്ല സ്ത്രീയത്രെ.” (മുസ്ലിം)

എന്നാൽ ആധുനിക സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീയുടെ സ്ഥിതി മുമ്പത്തേതിൽ നിന്നും ഒരുപടി കൂടി മോശമായ നിലയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. പണ്ട് പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കാനുള്ള അവകാശമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഗർഭത്തിൽവെച്ചേ കുട്ടി പെണ്ണാണെന്നറിഞ്ഞാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

വിധവകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ഇസ്ലാം വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകിയതായി നമുക്ക് കാണാം. നബി(സ) പറയുന്നു: “വിധവകളെയും അഗതികളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയും, തളരാതെ നിരന്തരമായി നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും, മുറിക്കാതെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്നവനെ പോലെയുമാണ്.” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം:

സ്ത്രീയെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലെ ഭരണാധികാരിയായി കാണുന്ന ഇസ്ലാം അവൾക്ക് സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാനുള്ള അവകാശവും നൽകുന്നുണ്ട്. പുരുഷൻമാരോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുകയും അവർക്ക് ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുകയും മുറിവേറ്റവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സഹാബിവനിതകളുടെ ചരിത്രം നാം പഠിച്ചതാണ്. ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനരംഗത്തു വരെ സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിധ്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മതാണ് ഇസ്ലാം.

മാതൃത്വത്തോടുള്ള സമീപനം:

സ്ത്രീയുടെ മാതാവ് എന്ന അവസ്ഥക്ക് ഇസ്ലാം നൽകുന്ന അംഗീകാരവും വ്യക്തിത്വവും അതിമഹത്തായതാണ്. മാതാവ് എന്ന സ്ത്രീയുടെ കാൽച്ചുവട്ടിലാണ് മക്കളുടെ സ്വർഗം എന്ന വാഗ്ദാനം നൽകി അവളെ ഉന്നതയാക്കുകയാണ് ഇസ്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വിശുദ്ധ കൂർആൻ പറയുന്നത് കാണുക: “മനുഷ്യനോട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി നാം ‘വസിയ്ക്കൂ’ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മാതാവ് ക്ഷീണത്തിനു മേൽ ക്ഷീണത്തോടെ അവനെ (ഗർഭം) ചുമന്നു. അവന്റെ (മുലകുടി അവസാനിപ്പിച്ചുള്ള)

വേർപാടാകട്ടെ രണ്ടു വർഷം കൊണ്ടുമാണ്; “എനിക്കും, നിന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നി നന്ദി ചെയ്യണം, എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ തിരിച്ചുവരവ്.”

ഒരു നബിവാചനം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക: ഒരിക്കൽ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചു: ‘ഞാൻ നന്നായി സഹവസിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവർ ആരാണ്? നിന്റെ ഉമ്മയോട് എന്ന് നബി(സ) ഉത്തരം നൽകി. പിന്നീടാരോടാണെന്ന് മൂന്ന് തവണ അയാൾ ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോഴും പ്രവാചകൻ ഉമ്മയോട് എന്ന മറുപടിയാണ് കൊടുത്തത്. 4-ാമതും ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് പിതാവിനോട് എന്ന മറുപടി പ്രവാചകൻ നൽകിയത്.

വസ്ത്രധാരണം നൽകുന്ന വ്യക്തിത്വം:

വസ്ത്രധാരണരംഗത്ത് ഇസ്‌ലാം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്ത്രീയുടെ മാനുത ഏറ്റവും നന്നായി സംരക്ഷിക്കുന്നതും അവളുടെ സുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന വിധത്തിലുമുള്ള വസ്ത്രധാരണരീതിയാണ്. വിവാഹം നിഷിദ്ധമല്ലാത്ത ഏതൊരാളുടെ മുനിലും അവൾക്ക് പരിരക്ഷ നൽകുന്ന പർദ്ദാസമ്പ്രദായമാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇസ്‌ലാം കൽപിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ ‘ഔറത്ത്’ ആയ മുഖവും മുൻകയ്യും ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും മറക്കുന്ന വസ്ത്രം. ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ത്രീയുടെ വസ്ത്രധാരണത്തെക്കുറിച്ചും അത് സ്ത്രീക്ക് നൽകുന്ന വ്യക്തിത്വത്തെ കുറിച്ചും വളരെ വിശദമായി തന്നെ വിശുദ്ധഖുർആനിലൂടെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. (സൂറ: അന്നൂർ 58-61, സൂറ: അഹ്‌സാബ് 59). അനുരുടെ മുനിൽ കർശനമായി പാലിക്കേണ്ട ഈ വസ്ത്രധാരണരീതിയെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പു തരുമ്പോഴും സ്വന്തം ഭർത്താവിനു മുനിൽ ഏതു വസ്ത്രം ധരിച്ചും അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റും ഇസ്‌ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ച് അതിന് പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണ് ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത്. വീട്ടിനകത്തും അവൾക്ക് വിവാഹം നിഷിദ്ധമായ പിതാവ്, സഹോദരൻമാർ തുടങ്ങിയവരുടെ മുനിലും അവൾ ഹിജാബിന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്ന് ഇസ്‌ലാം നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. (സൂറ:അഹ്‌സാബിലെ 55-ാം വചനത്തിലൂടെയും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെയും ഈ കാര്യം വിശദമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.)

സ്വത്തിലുള്ള അവകാശം:

സ്വത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് വിഹിതം ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നും സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വത്താവകാശം കൽപിക്കുകയാണ് ഇസ്‌ലാം ചെയ്തത്. സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലെ ഭരണാധിപയാണെന്ന് പറയുമ്പോഴും അവളിൽ സാമ്പത്തികമായ യാതൊരു നിലക്കുള്ള ബാധ്യതയും ഇസ്‌ലാം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതവസ്ഥയിലും ഒരുതരത്തിലുമുള്ള സാമ്പത്തികബാധ്യത ഏൽപ്പിക്കപ്പെടാത്ത സ്ത്രീക്ക് സ്വത്താവകാശത്തിനുള്ള കൃത്യമായ നിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് അവളെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ മാനിക്കലാണ്. എന്നാൽ പുരുഷന്റെ പകുതിയേ സ്ത്രീക്ക് നൽകുന്നുള്ളൂ എന്നു വിമർശിക്കുന്ന ഇസ്‌ലാം വിരോധികൾ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിലും മറ്റും സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വത്തിലവകാശം നൽകാത്ത സമ്പ്രദായത്തെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഈ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് സ്ത്രീകളെ ആദരിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും അതിലൂടെ അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഉയർത്തുകയുമാണ് ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത്.

സ്ത്രീ പരലോകത്ത് :

പരലോകത്തും സ്ത്രീയെ അല്ലാഹു ഉന്നതയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധ ക്വർആനും നബിവചനവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗത്തെ വിശുദ്ധക്വർആൻ സൗന്ദര്യാത്മകമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിലാകട്ടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതീകം സ്ത്രീയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വിശുദ്ധ ക്വർആനിൽ സ്വർഗസ്ത്രീകളെ കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. ഹുർലിങ്ങളായ സ്ത്രീകളെ പുരുഷന്മാർക്ക് സ്വർഗത്തിൽ ലഭിക്കുമെന്ന് ക്വർആൻ പറയുമ്പോൾ അതിലൂടെ സ്ത്രീകളുടെ പദവി ഉയർത്തുകയാണ് ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത്. അതല്ലാതെ വിമർശകർ ആരോപിക്കുംപോലെ സ്വർഗത്തിലും പുരുഷമേധാവിത്തമാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്നല്ല. സ്വർഗത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് യാതൊരു അനീതിയും നേരിടേണ്ടി വരികയില്ലെന്ന് ഇസ്‌ലാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതോടൊപ്പം, സ്ത്രീയുടെ മനസ് എന്തു കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ അത് സ്വർഗത്തിലുണ്ടാവുമെന്ന് കൂടി ഇസ്‌ലാം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

സ്ത്രീ-മാതൃകാവനിത:

ഒരു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിനിക്കേ ഒരു മാതൃകാവനിതയാകാൻ കഴിയൂ എന്നു തന്നെയാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ സ്ത്രീകൾ ജീവിക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴുമാണ് സ്ത്രീകൾ മാതൃകാവനിതകളാകുന്നത്. അവർക്ക് മാതൃകയാവേണ്ടത് ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങളായ പ്രവാചകപത്നിമാരും ചരിത്രത്തിലൂടെ ഇന്നും നമ്മുടെ മനസുകളിൽ ജീവിക്കുന്ന സ്വഹാബാ വനിതകളുമാണ്. തങ്ങളുടെ ഇണകളേക്കാളും, മക്കളേക്കാളും, സമ്പത്തിനേക്കാളും ഏറെ പ്രവാചകനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം പാഠമുൾക്കൊണ്ട് കൊണ്ട് തന്റെയും തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവിതം ഇസ്‌ലാമികമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മുമ്പോട്ട് പോകുമ്പോഴാണ് ഒരു സ്ത്രീ യഥാർത്ഥത്തിൽ മാതൃകയാവുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ അവൾ തന്റെ മക്കൾക്ക്, അയൽക്കാർക്ക്, സമൂഹത്തിന് എല്ലാ മാതൃകയായി മാറുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കുകയും പരലോകത്തെ ഭയപ്പെടുകയും വിശ്വാസിനിയായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഏവർക്കും മാതൃകയായിത്തീരുമെന്നു തന്നെയാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.